

חמשה-עשר בשבט בארץ-ישראל.

ירושלים.—הסניף המקומי של אגודת המורים הבין לסדר בשנה הזאת את תגינת חמשה-עשר בשבט באופן נהדר, שהשאיר אחריו רושם כביר על כל לכות יושבי ירושלים. היום היה בהיר והדר הטבע מסביב מתאים לרגשי-החג. השתתפו בהגינה ארבעה-עשר בתי-ספר, שמספר תלמידיהם עולה על 1500: הגימנסיה העברית, בית-הספר למורים של ה"עזרה", בית-ספר למל, בית-ספר לנגנות, בית-ספר לבנות של ה"עזרה", בית-ספר לנערים, ובית-ספר לנערות של ה"אליאנס", תדר-תורה, תלמוד תורה של היהודים הגרוויזנים, תלמוד תורה, דורשי-ציון, בית-ספר לנערים, בית-ספר למעשה סלסלות, בוי"ס לתלמוד מלאכה וכי"ס של עבלינה די-רוטשולד. למקום ההגינה נכחרה המושבה הסמוכה כוצא. בשעה השמינית וחצי יצאה התהלוכה ברוב הדר, ואלפים מבני-ירושלים השכימו ללות את הקטנים. כל חברי אגודת המתעמלים, "מכבי" והאגודה למוסיקה "נבל" היו באותו מעמד. בדרך שרו הילדים כרגש את השיר שחבר הסופר ש. בן-ציון לכבוד היום. אחרי מהלך של שעה באה התהלוכה עד לפני שער הגן שבכוצא. פה פתחו את התגינה המורים ת. ל. זומא, ק. ל. סילמן, שלמה שולר ועוד. אחרי זה התחילה התגינה עצמה: נטיעת העצים ע"י הילדים, אחרי כן הלכו להם פרות. הילדים נפתרו לרעהבן הגן וכלו את הזמן במשחקים צוהלים. העתונות הירושלמית הקדישה מאמרים מפורטים לכבוד התגינה ודברה על ערכה בשביל תנוך הדור הצעיר בארץ.

יפו.—גם בשנה הזאת התאחדו ביום זה בתי-הספר היפואים: "עזרה", בית-הספר לבנות, בית-הספר למורות, הגימנסיה לכדר נטיעה משותפת. כל התלמידים, התלמידות והמורים התאספו אל חצר ביה"ס לבנות, וכשעה התשיעית וחצי התחילה התהלוכה, שהשתתפו בה יותר מאלף ומאתים ילדים. מספר הנון של אנשים באים בימים לוח אותם עד "מקוה ישראל", ששם היו מוכנות נטיעות בעד התלמידים. בצאתם ביפו נגנה התזמורת של הגימנסיה. התהלוכה עברה דרך המושבה הגרמנית והשדות. אצל שער הגן ב"מקוה" קבלה אותם התזמורת של הגימנסיה, אחרי אשר סבבו בתהלוכה נהדרה את הגן—ישבו לאכול ולנוח. נפגשו עם תלמידי ביה"ס שבראשון, ודי-הנון ובית"ס התקלאי החדש שב"פתח תקוה". שרו ורקדו, והתודעו איש אל אחיו. ואחרי שעה של מנוחה הלכו למקום המיועד לנטיעות. לכל 2—3 תלמידים נתן שתיל אחד לנטיעה; תלמידי ביה"ס ב"מקוה-ישראל" עזרו להם. המקואים דברו עמם צרפתית והתווגגים הבישו עליהם בעינים של השתוממות ושאלה. אחרי הנטיעה חלקו להם פרות שונים כסלים מיוחדים, מצוירים ברות התג הזה. בדמעות על עיניהם עמדו תלמידי-אליאנס והביטו בקנאה אל התגינה העברית הזאת.

ברובם ליפו היו כולם עליונים, שרו וצהלו. בדרך פגשו את תלמידי הת"ת עם שלשת מלמדיהם, ששבו גם הם מטיולים, אבל פני אלה היו עצובים: אולי קנאו בחכריהם, המדברים עברית צחה בשעה שהם טרם עזבו את ה"ז'נרן", שצלצלו כל כך מזור ומשונה בארץ-ישראל. משנה לשנה הולכת ומתרחבת תגינת חמשה-עשר בשבט בארץ ישראל ויש לקוות, שבעתיד הקרוב יקח גם העם הכמוני חלק בתגינת הללו.

— לכבוד הג'ר"ה לאילנות נסדרו פה שני נשפים: ע"י "פועלי ציון" והגימנסיה. הראשון לא עלה יפה; הבטחות הסדרים לא נתקמו מפני מעטים שונים. כנשף השני לקחו חלק בשמונה מאות איש, תלמידים, מורים ומתגבים (לגדולים סן התוץ לא נתנו לבא). תוכן הנשף היה ספרותי-מגניתי. הקריאות והנגינות עלו יפה. הנשף הביא לקהל מבקריו עונג רב, וראויים באמת לתהלה תלמידי הגימנסיה, שערכו את הנשף בטעם רב. — מלבד הנטיעה ב"מקוה-ישראל" והנשף הספרותי הלכו עוד במאה מתלמידי הגימנסיה ל"ראשון-לציון" על סנת להשתתף בנשף, שנסדר שם ע"י הצעירים; גם שהו שם במשך יום הששי והשבת.

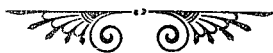
—גם ה"מכבים", חברי אגודת המתעמלים, ערכו ביום הזה טיול לודי חנין. שם סדרו משחק בכדור.

היפה, —בליל ט"ו בשבט ערך "גן-הילדים" המקומי נשף יפה עד מאד. —האילנות החיים המדברים עברית הפתיעו את הקהל. שקד נואם בעברית, חרוב כדמות ילד נחמד—וכל האילנות האלו שרו, קראו, התעמלו בסדר והופיעו כהתלוכה נהדרה ובשיר "התקוה". הרושם היה יפה.

מזכרת בתיק, —יום ט"ו בשבט עבר פה כשמחה והתלהבות רבה. —לאורך כל המושבה עברה ההתלוכה היפה של התלמידים והתלמידות וה"מכבים".

בראש ההתלוכה רכבו צעירים על סוסים וכתוכם אחד, "המכבים" ובירו דגל מכבי. —החגיגה נקבעה בניון; כולו היה ירוק ומראה נחמד מסביב לו. הקהל היה רב מאד. שרו שירי חמשה-עשר, נאמו, הקריאו שירים על-פה; סעדו בקהל במזנון שערכו שם. הלכו פרות לילדים. אח"כ היתה קליעה לטטרה, התחרות ברכיבה. החגיגה כלתה כחמש בערב. קהל רב הביט בשמחה אליה. לסוף נשמע קול התצורה ואחרי שהסתדרו יפה, שמו לדרך פעמיהם. —בראש ההתלוכה רכבו עתה כשמונה צעירות על סוסים, ביד אחת מהן היה דגל ה"מכבים". כל הקהל לזה אותם עד כיה"ס. בשמונה בערב היה נשף באולם הספריה. כאו כל הצעירים והצעירות ובלו את הוסיין בהקראות, רקודים ומשחקים עד חצות.

— אחרי שנסמרו בארץ בהצלחה החגיגות לכבוד ט"ו שבט התחילו השסים מטפטפים והעננים מבשרים לגשמים מרובים.

העורך והמו"ל ד"ר שמואל איזנשמדט.

הננו מביעים את צערנו העמוק למותו של המופר העברי הצעיר הרענן
אורי ניסן גנסיין ז"ל,
 שמת קודם זמנו בורשו ביום ה' כ"ז אדר ראשון בבקר, ומכבים את
 האכדה הגדולה שאכדה לספרותנו הצעירה.
 הטערכת.

— החוברת הבאה תצא כפולה (ד'—ה'). —